

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoE/4/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5716211957
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5716211957.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstríka a JUDr. Jozefa Turzu v exekučnej veci oprávneného PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, proti povinnému B. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. W. č. XXXX/X, B. o vymoženie sumy 2.739,95 eur s príslušenstvom, v konaní o námietkach povinného proti exekúcii, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Martin, č. k. 17Er/3849/2016-96 zo dňa 24. apríla 2019, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.

odôvodnenie:

1) Napadnutým uznesením súd vyhovel námietkam povinného proti exekúcii vedenej na úrade súdneho exekútora JUDr. Ľubomíra Pekára, Exekútorický úrad A., pod sp. zn. EX 4723/16 podaným na úrade súdneho exekútora dňa 14.02.2017.

2) Vzťah medzi oprávneným a povinným (vyplývajúci zo Zmluvy o revolvingovom úvere), na základe ktorého bol vydaný exekučný titul, na podklade ktorého sa vedie táto exekúcia, posúdil ako spotrebiteľskú vec, pričom režimu spotrebiteľského práva podliehala aj Rozhodcovská zmluva. Dospel k záveru, že rozhodcovská doložka (vyjadrená v Rozhodcovskej zmluve) spôsobila značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a preto ju posúdil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 1 OZ, čím sa stáva zároveň v zmysle ust. § 53 ods. 5 OZ neplatnou. S poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky nemal rozhodcovský súd vôbec právomoc rozhodovať danú vec, preto predmetný rozhodcovský rozsudok nemožno považovať za spôsobilý exekučný titul, ale za nulitný právny akt, ktorý nemôže byť podkladom pre vedenie exekúcie. Na základe uvedeného vyhovel námietke 2/ povinného proti exekúcii podľa ust. § 50 ods. 1 EP, nakoľko bola dôvodnou a pre postup podľa ust. § 50 ods. 1 EP postačovalo, ak vyhovel čo i len jednej námietke povinného proti exekúcii, pokiaľ je táto námietka dôvodná, čomu tak v tomto prípade bolo.

3) Proti tomuto uzneseniu podal riadne a včas oprávnený odvolanie, v ktorom žiadal napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť na pokračovanie v exekúcii. Namietal, že uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nebolo podmienkou uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere (vyplýva to z bodu 2. rozhodcovskej zmluvy, ale aj z práva na jednostranné odstúpenie od nej). Na to, aby rozhodcovská zmluva bola považovaná za individuálne uzatvorenú, nemusí mať dlžník možnosť ovplyvniť znenie každého jej ustanovenia ale postačí ak môže rozhodcovskú zmluvu odmietnuť ako celok a tým zabezpečiť jej nezahrnutie do vzájomných právnych vzťahov. Zmluva je samostatným právnym úkonom a nie je súčasťou zmluvy o revolvingovom úvere, a preto spĺňa charakter individuálneho ustanovenia a nemôže byť neprijateľnou podmienkou. Povinný dobrovoľne podpísal rozhodcovskú zmluvu, a rovnako tak aj z vlastného rozhodnutia nevyužil možnosť od zmluvy odstúpiť, pričom bol poučený o dôsledkoch uzavretia rozhodcovskej zmluvy a o priebehu rozhodcovského konania. Namietal, že zmluvná podmienka, ktorá umožňuje ktorejkoľvek zmluvnej strane zvoliť si orgán, ktorému bude žaloba

podaná nemôže byť neprijateľnou podmienkou a nemôže spôsobovať značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán v neprospech spotrebiteľa, keďže aj zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní prijatý na ochranu spotrebiteľa takýto postup výslovne predpokladá. Z formulácie v rozhodcovskej zmluve vyplýva, že spory zo zmluvy o revolvingovom úvere môžu byť riešené buď v konaní pred všeobecným súdom alebo pred rozhodcovským súdom. Z ust. § 53 ods. 4 písm. r) OZ vyplýva, že rozhodcovská zmluva nikdy nie je neprijateľnou podmienkou s tým, že neprijateľným môže byť len také ustanovenie, ktoré by spotrebiteľovi neďávalo možnosť na výber pri podaní jeho žaloby. Predmetné ustanovenie nemá riešiť a ani nerieši situáciu, kedy žalobu podáva dodávateľ ani to, či je možnosť začatia konania zo strany spotrebiteľa len zdaniľavá alebo reálna. V podanom odvolaní oprávnený zároveň poukázal na viaceré rozhodnutia iných súdov.

4) Povinný navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil a odvolanie oprávneného zamietol v celom rozsahu. Zotrval na svojich predošlých vyjadreniach poukazujúc na to, že rozhodcovská doložka, ktorú podpísal pri podpísaní zmluvy o úvere, je neprijateľná.

5) Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnuté uznesenie súdu podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

6) Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 387 ods. 2 CSP), keď ani zo strany odvolateľa neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvej inštancie v dôvodoch napadnutého rozhodnutia. Na doplnenie považoval odvolací súd za potrebné vyjadriť sa k argumentom vyjadreným v podanom odvolaní.

7) Označená rozhodcovská zmluva síce vytvára dojem splnenia všetkých zákonom stanovených náležitostí pre jej platnosť, avšak s prihliadnutím na jej predtlačenú formu možno mať dôvodné pochybnosti o jej individuálnom dojednaní, keď jediným „zásahom“ povinného (spotrebiteľa) do jej obsahu je jej podpísanie, resp. jediným zásahom povinného do obsahu predmetnej zmluvy predstavuje uvedenie svojich osobných údajov (meno, priezvisko, adresa, dátum narodenia) v úvode predtlačenej formulárovej zmluvy.

8) Ďalej treba konštatovať, že rozhodcovská zmluva dojednaná medzi oprávneným a povinným bola koncipovaná na jednej listine, bola dodržaná zákonom vyžadovaná jej písomná forma, má však charakter formulárovej zmluvy, ktorú predkladal oprávnený prakticky všetkým povinným, nebola individuálne dojednaná a ako už bolo vyššie uvedené jej obsah povinný nemohol ovplyvniť. Veriteľ mohol na základe tejto rozhodcovskej zmluvy vec predložiť na prejednanie rozhodcovskému súdu, ktorý sám určil a vylúčiť tak súd, ktorý by bol inak príslušný. Spotrebiteľ týmto stratil právo brániť sa voči nárokom veriteľa na všeobecnom súde vo všetkých prípadoch, keď by vystupoval na strane žalovaného. V súlade s ustanoveniami rozhodcovskej zmluvy spočíval výber rozhodcovského súdu na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh. Odvolací súd je aj napriek námietkam oprávneného toho názoru, že konanie pred rozhodcovským súdom iniciuje takmer vo všetkých prípadoch práve veriteľ, a to predovšetkým kvôli charakteru uzatvárateľnej zmluvy a veľmi obmedzeného spektra potenciálnych požiadaviek spotrebiteľa nespĺnených druhou zmluvnou stranou. Sám veriteľ, ktorý zostavil znenie rozhodcovskej zmluvy vo svojej vopred pripravenej formulárovej podobe, jednostranne určil, komu, resp. ktorému rozhodcovskému súdu, bude vec predložená. Poučenie povinného o dôsledkoch uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy s tým, že výber jednej z alternatív riešenia sporu spočíva na žalobcovi, nie je možné považovať za kvalifikované vysvetlenie vážnych dôsledkov rozhodcovského konania, poukázania na rozdiely oproti rozhodovaniu na všeobecnom súde a ponechanie spotrebiteľovi možnosti za primeraných okolností sa rozhodnúť vo vzťahu k rozhodcovskej zmluve. Oprávnený v podstate povinnému iba uviedol, že bude rozhodovať rozhodcovský súd vybraný oprávneným, a že spor môže byť rozhodovaný aj v súdnom konaní (z čoho nie je jednoznačne zrejmé, či sa má na mysli súdne konanie rozhodcovského alebo iného súdu, napr. všeobecného) a v neposlednom rade, že výber je na žalobcovi. V tejto súvislosti je potrebné si uvedomiť, že oprávnený, ktorý rozhodcovskú zmluvu formuloval a inicioval jej uzatvorenie, disponuje právne kvalifikovanými zamestnancami. Naopak spotrebiteľovi, ktorý prišiel za oprávneným s cieľom uzatvoriť zmluvu o úvere, a ktorý často ani nemá žiadnu vedomosť o rozhodcovských súdoch, je predložená rozhodcovská zmluva (odvolací

súd má prítom pochybnosti o tom, že by spotrebiteľ bez príspevia dodávateľa sám iniciatívne požadoval uzavretie rozhodcovskej zmluvy), v dôsledku čoho je spotrebiteľ nútený spraviť v neprimerane krátkom čase kvalifikované rozhodnutie o tom, ktorý orgán bude v budúcnosti v prípade vzniku sporu kompetentný o tomto spore rozhodnúť. Časová a finančná tieseň spotrebiteľa spolu s predložením rozhodcovskej zmluvy, mnohokrát obsahujúcej rozsiahly a neprehľadný odborný text, priamo pri podpísaní zmluvy o úvere, vedú spravidla k tomu, že spotrebiteľ neraz pristúpi na podmienky, ktoré by za iných okolností neprijal. Obava, že slabšia strana (spotrebiteľ) si nedokáže naplánovať svoj osud v závažnej veci, akou je prípadný neskorší rozhodcovský proces, je teda viac ako oprávnená. Vychádzajúc z komplexnej úpravy rozhodcovskej zmluvy je potom potrebné túto považovať v celosti za neprijateľnú, spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Dojednanie rozhodcovskej zmluvy a následné konanie pred rozhodcovským súdom viedlo k tomu, že spotrebiteľovi bola v konečnom dôsledku odopretá ochrana, ktorú mu poskytujú ustanovenia § 52 a nasl. OZ. Podstatnou je v danom prípade skutočnosť, že všeobecný súd by bol povinný zohľadňovať spotrebiteľský charakter základného vzťahu a na základe toho aj rozhodcovskú zmluvu, čo rozhodcovský súd opomenul. Princíp arbitráže založený na rovnocennosti dvoch právnych subjektov fungujúci v podnikateľských vzťahoch, ktorého cieľom je dosiahnuť rýchle a efektívne vyriešenie sporu, v danom prípade nebol naplnený.

9) Pokiaľ išlo o ustanovenie rozhodcovskej zmluvy, v zmysle ktorého povinný mal právo jednostranne odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu do 14 dní odo dňa jej uzatvorenia, odvolací súd uvádza, že od zmluvy možno odstúpiť len v prípade, že je platná. Od absolútne neplatnej zmluvy sa odstúpiť nedá. Ak je zmluva od začiatku neplatná ex tunc, nie sú splnené zákonné podmienky na dodatočné zrušenie zmluvy. Taktiež odvolací súd poukazuje na to, že za individuálne dohodnutú zmluvu sa nepovažuje zmluva, ktorá bola vopred dodávateľom (veriteľom) naformulovaná a spotrebiteľ jej obsah nemal možnosť ovplyvniť. Rozhodcovská zmluva sa nestáva individuálne dohodnutou len tým, že spotrebiteľ má v úzkej časovej lehote hneď po jej podpise právo od tejto zmluvy odstúpiť, prípadne tým že oprávnený rozhodcovskú zmluvu predloží na „samostatnom hárku papiera“, ktorý predloží spotrebiteľovi zároveň s uzatváranou zmluvou o revolvingovom úvere. Uvedené tiež nemení nič na neprijateľnom charaktere rozhodcovskej zmluvy, keď v posudzovanom prípade bola spotrebiteľovi v konečnom dôsledku odopretá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom vo všetkých prípadoch, ak dodávateľ podá voči nemu žalobu na rozhodcovskom súde. Rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná, ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená. Nakoľko tieto podmienky neboli splnené, samotná možnosť odstúpenia od zmluvy, na ktorú oprávnený vo svojom odvolaní poukazuje, nerobí z rozhodcovskej zmluvy podmienku dojednanú individuálne.

10) Odvolacie námietky oprávneného neboli spôsobilé privodiť zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Argumenty oprávneného o tom, že uzavretie zmluvy nie je podmienkou uzavretia zmluvy o úvere a že povinný z vlastného rozhodnutia nevyužil možnosť od danej zmluvy odstúpiť, sú nenáležitú. Ako bolo uvedené vyššie, odvolací súd je toho názoru, že „priemerný spotrebiteľ“ na ktorého rozhladenosť, informovanosť a obozretnosť sa oprávnený odvoláva, si riešenie prípadných sporov vyplývajúcich zo spotrebiteľskej zmluvy sám iniciatívne nevymieňuje. Ide o priamu iniciatívu oprávneného, o čom svedčí formulárový charakter rozhodcovskej zmluvy, predkladanej spotrebiteľom pri uzatváraní zmlúv o úvere. Dodávateľ núti spotrebiteľa vopred pripravenou spotrebiteľskou zmluvou ku konaniu, na ktoré nie je povinný, s cieľom dosiahnuť prejednanie veci pred rozhodcovským súdom a obchádzanie ustanovení Občianskeho zákonníka o ochrane spotrebiteľa.

11) Na základe uvedeného preto rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

12) O trovách odvolacieho konania krajský súd nerozhodoval, nakoľko o nich v súlade s § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP rozhoduje aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

13) Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné .

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).